Het perspectief van huisartsen op hun betrokkenheid bij pediatrische palliatieve zorg – een kwalitatieve studie.

Haio: Desmet Christiaan , V.U.B.
Promotor: Smets Tinne , V.U.B.
Praktijkopleider: KHARAGJITSING Aan , PODEVYN Dieter , VAN POTTELBERGH Ruth , VANDELOO Bert , Weytjens Caroline

Context: Pediatrische palliatieve zorg richt zich op het bieden van holistische ondersteuning aan kinderen met levenslimiterende aandoeningen en hun families. In België wordt deze zorg gecoördineerd door gespecialiseerde artsen en palliatieve liaisonteams, maar de rol van huisartsen in dit proces blijft onduidelijk. Door hun bereikbaarheid, langdurige relaties met gezinnen en het vermogen om continuïteit van zorg te waarborgen, zouden huisartsen een cruciale rol kunnen spelen in de pediatrische palliatieve zorg.

Onderzoeksvraag: Het hoofddoel van de studie om de perspectieven van huisartsen te exploren over hun rol en mogelijke betrekking bij pediatrische palliatieve zorgen

Methode: Semigestructureerde interviews werden afgenomen bij tien huisartsen uit zowel landelijke als stedelijke gebieden in Vlaanderen. De interviews werden verbatim getranscribeerd en thematisch geanalyseerd met MAXQDA.

Resultaten: Hoewel slechts één huisarts directe ervaring had met pediatrische palliatieve zorg, gaven de meesten aan bereid te zijn om betrokken te zijn. Vijf thema's kwamen naar voren hieromtrent: systematisch betrokken zijn, toegankelijke en vertrouwde zorg bieden, gebruikmaken van langdurige gezinsrelaties, coördinatie van zorg tussen verschillende zorgverleners, en binnen duidelijke grenzen generalistische pediatrische palliatieve zorg verlenen. Belangrijkste barrières waren een gebrek aan specifieke kennis over pediatrische palliatieve zorg, een gebrek aan gestructureerde communicatie met specialisten en onvoldoende integratie in pediatrische palliatieve zorgtrajecten. Huisartsen benadrukten de nood aan vroegere betrokkenheid, betere communicatiekanalen en gestructureerde ondersteuning vanuit gespecialiseerde pediatrische palliatieve teams.

Conclusie: Huisartsen in Vlaanderen lijken bereid, maar worden momenteel onvoldoende benut binnen de pediatrische palliatieve zorg. Hun bereikbaarheid, continuïteit en holistische benadering bieden potentieel om kinderen en gezinnen effectief te ondersteunen, mits zij kunnen rekenen op duidelijke communicatie en gestructureerde ondersteuning door specialisten. Meer betrokkenheid van huisartsen zou de organisatie van pediatrische palliatieve zorg in de eerste lijn kunnen verbeteren.